

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010281
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Philadelphý
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123010281.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica rozhodujúc samosudcom JUDr. R. R., v trestnej veci proti obžalovanej J. Č., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. 09. 2023 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

Obžalovaná J. Č., nar. XX. XX. XXXX T. N. Y., W. U. K. XXX, W.. Č.. Ú. S.,

je vinná, že

dňa 19. 09. 2022 od 08.00 hod. do 15.00 hod. nenastúpila nariadený výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 1T/41/2019 zo dňa 01. 12. 2021, právoplatným dňa 01. 12. 2021 a to aj napriek tomu, že výzvu na nastúpenie do výkonu trestu s termínom nástupu dňa 19. 09. 2022 si prevzala dňa 13. 09. 2022, aj s poučením, že je povinná nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody dňa 19. 09. 2022 inak bude predvedená, pričom do výkonu trestu v uvedenom termíne bezdôvodne nenastúpila a do výkonu trestu odňatia slobody bola predvedená príslušníkmi PZ dňa 28. 09. 2022,

t e d a

marila výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpila výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l a

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody súd zaraďuje obvinenú do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokurátorky Banská Bystrica, podanej na Okresný súd Banská Bystrica dňa 31. 03. 2023 pod číslom 3 Pv 327/22/6601-13, prejednal súd trestnú vec

proti obžalovanej J. Č. a na hlavnom pojednávaní dňa 11. 05. 2023 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaná J. Č. na hlavnom pojednávaní dňa 11. mája 2023 urobila vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý jej je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu položené jej po poučení neodvolateľnosti prijatého vyhlásenia o vine a v tomto rozsahu aj o nenapadnuteľnosti takéhoto vyhlásenia o vine odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku odpovedala kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátorky, súd jej vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie, v rozsahu priznania spáchania skutku, sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovanej o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovanej boli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok úmyselne spáchala obžalovaná spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný. Následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 11. 05. 2023 sp. zn. 1T/20/2023 uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Súd v napadnutom rozsudku u obžalovanej upustil od potrestania, pretože vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na jej doterajší život možno očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jej nápravu.

Pri úvahách o druhu treste a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 až ods. 4, ods. 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovanej a možnosť jej nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovanej súd v napadnutom rozsudku poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy.

Zásada proporcionálnosti trestu tzn., že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchateľa a možnosť jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchateľa si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchania trestného činu (t. j., či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchateľa. Možnosť nápravy páchateľa konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primerane ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchateľa na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchateľa má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchateľa musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členov spoločnosti pred útokmi páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V intenciách vyššie spomínaných základných zásad ukladania trestov súd v napadnutom rozsudku prihliadol na osobné pomery obžalovanej, keď zistil, že obžalovaná je slobodná, bezdetná, v období od januára 2018 do januára 2023 bola celkovo šesťkrát súdne trestaná, päťkrát za majetkovú trestnú činnosť a šiestykrát za drogovú trestnú činnosť, kedy bola rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp. zn. 15T/83/2022 zo dňa 12. 01. 2023, právoplatný dňa 12. 01. 2023 uznaná za vinnú z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona, za čo jej bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň jej bolo uložené aj ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Z priestupkovej agendy obžalovanej vyplýva, že v minulosti bola postihnutá len jedenkrát, a to dňa 07. 12. 2021 za priestupok proti majetku, za čo jej bola uložená poriadková pokuta vo výške 30,- Eur.

S poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona súd v napadnutom rozsudku pri určovaní druhu trestu a jeho výmere prihliadal na závažnosť spáchaného skutku (v danom prípade sa jednalo o prečin bez spôsobenia škody na majetku, či ujmy na zdraví človeka), jeho následky, tiež aj na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovanej priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. Priznanie uskutočnila prostredníctvom vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní, pričom na hlavnom pojednávaní prejavila aj úprimnú ľútosť nad svojim konaním. Naopak obžalovanej priťažovala okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bola v minulosti za trestný čin odsúdená (register trestov č. I. 61 - 62).

Trestný zákon umožňuje súdu pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona ukladať páchateľovi trest odňatia slobody vo výmere od 0 - 2 rokov.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu u obžalovanej súd v napadnutom rozsudku vychádzal s ustanovenia § 40 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého od potrestania páchateľa prečinu, ak ním nebola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, možno upustiť, ak páchateľ priznal spáchanie prečinu, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave a ak vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na doterajší život páchateľa možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že obžalovaná po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnila svojim konaním zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ku skutku sa priznala a jeho spáchanie úprimne oľutovala a vyjadrila aj snahu v budúcnosti viesť riadny život. Naproti tomu neuniklo pozornosti súdu, že obžalovaná bola v minulosti šesťkrát súdne trestaná predovšetkým za majetkovú trestnú činnosť, pričom aktuálne sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, kde vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šiestich mesiacov, ktorý jej bol uložený za drogovú trestnú činnosť. Pri rozhodovaní o treste súd v napadnutom rozsudku zobral v úvahu okolnosti prípadu, z ktorých je zrejmé, že obžalovaná marila úradné rozhodnutie len 9 dní (do výkonu trestu mala nastúpiť dňa 19. 09. 2022 a nastúpila dňa 28. 09. 2022), pričom jej konaním nedošlo ku spáchaniu žiadnej škody na majetku, či zdraví človeka.

Súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že síce obžalovaná naplnila znaky prečinu marenia úradného rozhodnutia, avšak prihliadnúc na povahu spáchaného prečinu sa nejedná o tak závažné konanie. S poukazom na uvedené mal súd v napadnutom rozsudku za dostatočné samotné prejednanie veci pred súdom z hľadiska nápravy obžalovanej a preto v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia upustil od jej potrestania.

Krajský súd Banská Bystrica na základe odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica uznesením zo dňa 06. 07. 2023 sp. zn. 4To/76/2023 rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 11. 05. 2023 sp. zn. 1T/20/2023 vo vzťahu k obžalovanej v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom zrušenia a vrátenia rozsudku okresného súdu na nové konanie a rozhodnutie bolo, že okresný súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal dostatočne, zrozumiteľne so zmenenou situáciou, prečo v prípade vydania trestného rozkazu považoval za primeraný trest 8 mesiacov, keď v konečnom rozsudku v predmetnej trestnej veci upustil v zmysle § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. od potrestania. Krajský súd konštatoval, že ako vyplýva z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 11. 05. 2023, okresný súd v súlade s ust. 257 ods. 7 Trestného poriadku nevykonával dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná priznala a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, pričom následne podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy a to správy o povesti z č. I. 50, odpoveď sociálnej poisťovne z č. I. 51-54, odpoveď ÚPSVaR z č. I. 55-59, výpis z ÚEPVSR č. I. 60, ORT z č. I. 61-64, rozsudok OS RS 15T/83/2022, doložka právoplatnosti z č. I. 64-67 a poverenie na zastupovanie z č. I. 69. Krajskému súdu bolo zrejmé, že všetky tieto dôkazy boli súdu známe, ako to vyplýva už zo samotného číslovania jednotlivých listov v čase vydania trestného rozkazu. Krajský súd ďalej konštatoval, že v prípade, ak má odôvodnenie rozsudku napĺňať podmienky v zmysle § 168 Trestného poriadku, aby boli úvahy súdu zrozumiteľné a jasné. Z predmetného rozsudku nie je zrejmé, aké okolnosti, okrem prijatého vyhlásenia, viedli okresný súd k zmene názoru ohľadne primeranosti trestu a to s poukazom na názor, ktorý okresný súd vyslovil v trestnom rozkaze. Z tohto dôvodu sa krajský súd nestotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie vo vzájomných súvislostiach tak, ako to vykonal okresný súd a najmä, akým spôsobom to odôvodnil okresný súd a má za to, že z takto odôvodneného rozhodnutia nie je zrejmé, akými úvahami sa pri svojom rozhodnutí okresný súd riadil. Krajský súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi odvolania podaného prokurátorkou okresnej prokuratúry a postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu a tomuto uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol na základe preskúmateľných úvah.

V súlade s vysloveným záväzným právnym názorom odvolacieho súdu prvostupňový súd určil vo veci na 31. 08. 2023 termín hlavného pojednávania, kde pre neprítomnosť obhajkyne súd odročil hlavné pojednávanie na termín 19. 09. 2023. Obžalovaná zároveň na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. 08. 2023 uviedla, že sa nechce dostaviť na ďalšie hlavné pojednávanie, ktoré by sa malo uskutočniť dňa 19. 09. 2023, pričom dala výslovný súhlas, aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19. 09. 2023 súd rozhodoval v neprítomnosti obžalovanej vzhľadom na jej výslovný súhlas na konanie a rozhodovanie v jej neprítomnosti z hlavného pojednávania dňa 31. 08. 2023, pričom súd vo veci opätovne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vina obžalovanej bola založená na jej vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 11. 05. 2023, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý jej je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Obžalovaná zároveň na hlavnom pojednávaní dňa 11. 05. 2023 na všetky otázky súdu položené jej po poučení neodvolateľnosti prijatého vyhlásenia o vine a v tomto rozsahu aj o nenapadnuteľnosti takéhoto vyhlásenia o vine odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku odpovedala kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátorky, súd jej vyhlásenie na hlavnom pojednávaní dňa 11. 05. 2023 prijal a preto rozhodol tak, že dokazovanie, v rozsahu priznania spáchania skutku, sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Z uvedeného dôvodu tak súd vykonával dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste.

Po rozhodnutí odvolacieho súdu sa prvostupňový súd opätovne oboznámil s listinnými dôkazmi, a to z výstupom z CESAP z č. I. 135-137 a aktuálneho ORT z č. I. 138-140. Vzhľadom na to, že obžalovaná má v odpise registra trestov 6 záznamov odsúdení (v rokoch 2018, 2x 2019, 2021, 2022 a 2023), súd prehodnotil rozhodnutie o treste z napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že vzhľadom na počet odsúdení neboli splnené podmienky na upustenie od potrestania v zmysle § 40 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Napriek tomu, že obžalovaná priznala spáchanie trestného činu a jeho spáchanie

ľutuje, vzhľadom na doterajší život obžalovanej, ktorá bola opakovane nepodmienečne odsúdená a v jednom prípade jej bol nariadený výkon trestu po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nemožno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jej nápravu, nakoľko ani samotný výkon trestu a hrozba nariadenia trestu ju neprímali k náprave.

Súd však pri určovaní výšky trestu prihliadal na skutočnosť, že sa obžalovaná ku skutku priznala, jeho spáchanie úprimne oľutovala a vyjadrila aj snahu v budúcnosti viesť riadny život. Súd tiež zbral do úvahy okolnosti prípadu, z ktorých je zrejmé, že obžalovaná marila úradné rozhodnutie len 9 dní (do výkonu trestu mala nastúpiť dňa 19. 09. 2022 a nastúpila dňa 28. 09. 2022), pričom jej konaním nedošlo ku spáchaniu žiadnej škody na majetku, či zdraví človeka a prihliadol aj na povahu spáchaného prečinu, pričom má súd za to, že sa nejedná o tak závažné konanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak súd ukladal trest na spodnej hranici výmery trestnej sadzby spáchaného prečinu. Trestný zákon umožňuje súdu pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona ukladať páchatelovi trest odňatia slobody vo výmere od 0 - 2 rokov. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a teda obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Vzhľadom na to, že obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin a vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná aj v súčasnosti vykonáva dva postupne uložené tresty odňatia slobody, súd obžalovanú v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.